

ת"פ 2228/06/12 - מדינת ישראל נגד עמנואל מליכוב

בית משפט השלום ברחובות
ת"פ 2228-06-12 מדינת ישראל נ' מליכוב ואח'

בפני בעניין: כב' הסגנית נשיאה עינת רון
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
1. עמנואל מליכוב

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה עו"ד נועה חסיד

ב"כ הנאשם עו"ד דגנית משעלי בשם עו"ד אלעד גויגולד

הנאשם בעצמו

החלטה

פתח דבר

הנאשם הודה, במסגרת הסדר טיעון, בעבירה של גניבה, לפי סעיף 384 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "חוק העונשין") ובעבירה של פירוק חלקים מרכב, לפי סעיף 413ד(ב) לחוק העונשין.

בהתאם לעובדות כתב האישום המתוקן, ביום 16.07.2010 בסמוך לשעה 17:30, נכנס הנאשם, ביחד עם אחר, לרכב הנושאת לוחית רישוי שמספרה 5952905. השניים נטלו מן הרכב את מצבר הרכב ובוסטר אוויר.

הסדר הטיעון

על פי הסדר הטיעון אליו הגיעו באי כח הצדדים, הודה הנאשם בעבירות אשר יוחסו לו בכתב האישום המתוקן ונשלח לשירות המבחן לצורך קבלת תסקיר אשר יבחן, בין היתר, את שאלת אי הרשעתו.

בהתאם להסדר הטיעון, באם יתרשם שירות המבחן כי הנאשם הביע חרטה ונטל אחריות על מעשיו, ימליץ כי

ההליך המשפטי בעניינו של הנאשם יסתיים באי הרשעה וכן, לא יפתחו כנגד הנאשם תיקים נוספים, תסכים המאשימה לסיים ההליך באי הרשעה. יושתו על הנאשם שעות לתועלת הציבור בהיקף של 200 שעות ופיצוי בסך 1,000 ₪ לנפגע העבירה.

טיעוני המאשימה

ב"כ המאשימה הדגיש בטיעונו לעונש כי תסקיר שירות מבחן בעניינו של הנאשם לא הוכן מפאת התנהגותו והתנהלותו. הנאשם זומן לפגישות בשירות המבחן, אך לא התייצב אליהן.

עוד הדגיש ב"כ המאשימה כי עניינו של הנאשם הנוסף נדון ובית המשפט קבע כי מתחם העונש ההולם לעבירות בהן הוא הורשע, בצירוף תיק נוסף ובו הורשע בעבירת שימוש ברכב ללא רשות, נע בין מאסר מותנה לבין 8 חודשי מאסר בפועל.

המאשימה הדגישה כי הנאשם אינו עומד בקריטריונים שנקבעו לעניין אי הרשעה. עוד ציינה כי ההלכות בנושא הן ברורות וניתן ללמוד, הן מהלכת כתב והן מהלכת ציפורה, כי יש להוכיח פגיעה משמעותית באם יורשע הנאשם.

לאור האמור, ולאחר ששקלה נסיבותיו האישיות של הנאשם, העובדה כי לא נפתחו כנגדו תיקים נוספים והעונש שהוטל על נאשם 2, עתרה המאשימה להרשעת הנאשם בדין ולהשתתף עונש של מאסר מותנה, קנס בסך 1,000 ₪ ופיצוי לנפגע העבירה.

טיעוני ההגנה

ב"כ הנאשם הדגיש בטיעונו כי בעת ביצוע העבירות, לפני כארבע שנים, היה הנאשם בגיר-צעיר, כבן 19 ועשרה חודשים. עוד הדגיש כי מדובר באירוע בודד, חד פעמי אשר אינו מאפיין את אורחות חייו של הנאשם.

הנאשם הודה בביצוע העבירות ונטל אחריות על מעשיו. אכן, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו להגיע לפגישות בשירות המבחן, אך הדבר נובע מקשיים כלכליים וקשיי התארגנות ולא מדובר בניסיון להתחמק מנטילת אחריות על מעשיו.

ב"כ הנאשם הדגיש את נסיבותיו האישיות הקשות של הנאשם. הנאשם עובד בשטיפת מכוניות ודואג לפרנסת משפחתו. הוא מתגורר עם אימו, המתקשה לעבוד עקב תאונת דרכים שעברה ועם דודתו, בעלת צרכים מיוחדים. בשנה האחרונה, נפטר בפתאומיות אחיו של הנאשם בגיל 29 בעקבות אירוע לב. הנאשם נטל הלוואה עבור אמו, אך לא הצליח לעמוד בתשלומיה ונפתחו כנגדו תיקים בהוצאה לפועל.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם בחור נורמטיבי שומר חוק, נעדר עבר פלילי וללא תיקים פתוחים אחרים כנגדו. הנאשם בוגר 12 שנות לימוד, מוסמך כחשמלאי רכב וכן, למד לימודי מערכות מיגון ושמע לרכב.

לדידו של ב"כ הנאשם, הרשעה בפלילים עלולה לערער את היסודות שהחל הנאשם לבנות בחייו ולגרום

לנסיגה במצבו ולפגיעה קשה בדימוי העצמי. על כן, עתר לסיים את ההליך כנגד הנאשם באי הרשעה. ב"כ הנאשם ביקש להמנע מהטלת עונש של מאסר מותנה על הנאשם ועתר להשתת של"צ. זאת, על מנת שהרישום הפלילי ימחק בתקופה קצרה יותר.

הנאשם אמר בדברו האחרון, כי הוא מביע חרטה על מעשיו. הוא לא הסתבך בעבירות נוספות מאז. הוא מנסה להתקדם הלאה, אך אינו מצליח משום שיש לו חובות והוא מטפל באמו.

דין

הנאשם הודה, כאמור, בביצוע עבירת הגניבה ועבירת פירוק חלקים מרכב.

עבירות אלו פוגעות בקניינו של הפרט וכן, בסדרי משטר תקינים בחברה מתוקנת. הנאשם, ביחד עם אחר, נכנס לרכב וגנב ממנו את מצבר הרכב ובוסטר אוויר. רכיבים אשר עלותם הכספית אינה מועטה.

ב"כ הנאשם עתר לסיים את ההליך בעניינו של הנאשם באי הרשעה עקב נסיבותיו המיוחדות של מקרה זה ושל הנאשם.

בע"פ 2083/96 תמר כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337, נקבע כך לעניין הימנעות מהרשעה:

"...הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים: ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים המפורטים לעיל".

המעשים בהם מדובר בוצעו לפני למעלה מארבע שנים ומדובר בעבירת רכוש אשר אינה מצוייה ברף הגבוה של עבירות מעין אלה.

הנאשם כבן 23 שנים, אשר זו לו מעורבותו הראשונה והיחידה עם החוק. המפרנס היחיד במשפחתו אשר תומך באמו המתקשה לעבוד לאחר תאונת דרכים ודודתו בעלת צרכים מיוחדים הזקוקה לתמיכה ולסיוע. אחיו של הנאשם נפטר במפתיע, בתקופה האחרונה, והוא בן 29 בלבד. הנאשם למד לימודי מיגון מערכות שמע ובעל שאיפות להתקדם ולמצות את הפוטנציאל הטמון בו. הרשעתו של הנאשם בדין עלולה לפגוע פגיעה קשה בפרנסתו ובפרנסת משפחתו. מדובר בנאשם צעיר אשר מפרנס את בני משפחתו, לפניו שנות עבודה רבות ולמרות נסיבות חייו הקשות, הוא עושה כל שאלל ידו על מנת ללכת בדרך הישר.

העבירות בהן הורשע הנאשם בוצעו, כאמור לעיל, לפני למעלה מארבע שנים וניכר באורח חייו של הנאשם מאז, כי מעשים אלו אינם מאפיינים את הנאשם ואת אורחות חייו.

יש להדגיש כי מדובר במעשים שבוצעו בחודש יולי שנת 2010, כתב האיטום הוגש רק ביוני 2012 ומזמן

ביצוע המעשים חלפו, כאמור, למעלה מארבע שנים. לחלוף הזמן יש ליתן משקל ניכר.

אכן, הנאשם לא השכיל לנצל את ההזדמנויות שניתנו לו ולא הגיע לפגישות שזומן אליהן בשירות המבחן. דבר כשלעצמו אשר מעורר תמיהה רבה. הרי איך זה שאדם המושיטים לו יד פרושה להיטיב עמו, מסלקה? ברגיל, הייתי סבורה כי הדבר מצביע על זלזול ותעוזה ולא הייתי נעתרת לבקשת ב"כ הנאשם. אולם, בנסיבות המיוחדות והמורכבות של הנאשם ומשנראה כי הרשעה תפגע בנאשם פגיעה שאינה מידתית בנסיבות העניין, הנני סבורה כי יש ליתן לנאשם הזדמנות ולהימנע מלהכתים את עתידו בהרשעה בפלילים. מתקיימות בעניינו נסיבות מיוחדות המצדיקות סיום ההליך המשפטי בדרך של אי הרשעה.

לאור האמור לעיל, אני מורה כי הנאשם לא יורשע בדין.

הנאשם ישלם פיצוי בסך ₪ 1,500 לנפגע העבירה, עד תביעה מס' 1. הפיצוי ישולם ב- 5 תשלומים שווים ורצופים, החל מיום 01.01.2015 ובכל 1 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם תשלום במועדו, יעמוד כל הסכום לפרעון מיידי.

הנאשם יחתום על התחייבות בסך של ₪ 4,000 למשך שנה לבל יעבור עבירה בה הורשע. ההתחייבות תחתם עוד היום - 01.12.2014 שאם לא כן, יאסר הנאשם למשך 3 ימים.

זכות ערעור כחוק.

ניתן היום, ט' כסלו תשע"ה, 01 דצמבר 2014, במעמד הצדדים.